

Inwestycje narodowych firm francuskich w Polsce

14 września 2011

Jako, że prawie zawsze mówi się o wykupywaniu Polski przez Niemcy tudzież Rosję poniżej krótka prezentacja inwestycji narodowych (państwowych) firm francuskich w naszym kraju.

Jakiś czas temu [pozwoliłem sobie skomentować](#), nieoficjalną jeszcze wtedy informację dostarczoną przez Reuters, a dotyczącą „prywatyzacji” SPEC z Warszawy: Dalkia nie została całkowitym monopolistą w dostawach ciepła w stolicy (produkcja + dystrybucja) tylko dlatego, że UOKiK nie zgodziłby się na zakup ciepłowni od szwedzkiej narodowej korporacji Vattenfall.

Jako, że ciągle mówi się o Niemcach czy Rosji, dzisiaj postaram się dostarczyć Państwu kilku informacji dotyczących inwestycji narodowych korporacji francuskich w Polsce (Francja jest dosyć niedoceniana – szczególnie w różnych dyskusjach na blogach w tym temacie – ja osobiście mam wrażenie, że zasięg francuskich inwestycji w takich dziedzinach jak np. energetyka jest o wiele większy niż np. Niemiec).

Nie chciałbym być źle zrozumiany, nie mam nic przeciwko inwestycjom tych firm w naszym kraju. Ja po prostu nie rozumiem:

– jak można nazywać prywatyzacją sprzedaż majątku państwowego (czy komunalnego) firmom zależnym (w większym lub mniejszym stopniu) od rządu (czy parlamentu) innego państwa;

– jak można krytycznie podchodzić do majątku własnego Państwa (czyli „mojego” – „naszego” – pomijam tutaj sposób zarządzania tym majątkiem, ponieważ wynika on z wyborów jakich dokonujemy idąc głosować w wyborach do Sejmu i Senatu, czy dokonując wyboru w głosowaniu lokalnym), a jednocześnie przyklaskiwać inwestycjom majątkowym Państw obcych (w szczególności odnoszę

to do tzw. „liberałów – wolnościowców”);

– jak można nie mieć świadomości (jest to kwestia chcenia – bez względu na to co się czyta, ogląda i jakim politykom się wierzy), że dzięki takim inwestycjom finansuje się rozwój gospodarki tudzież infrastruktury Państw inwestorów – cieszy się taki jeden z drugim przysłowiowy głupek, że wspomaga rozwój Francji czy Niemiec, a własnej Ojczyźnie żałuje (dziedzina ta jest mocno zaniedbana w Polsce – patrz sposób funkcjonowania i pozyskiwania funduszy przez Bank Gospodarstwa Krajowego);

– jak można kategorycznie sądzić, że prywatne zawsze jest lepsze od państwowego – w szczególności sądy te odnosząc do PAŃSTWOWEGO POLSKIEGO.

Ale przejdźmy do prezentacji konkretnych narodowych przedsiębiorstw francuskich prowadzących działalność w Polsce (w niektórych, mniej istotnych kwestiach podane informacje są mocno fragmentaryczne czy niekompletne).

EDF

Na pierwszy ogień pójdzie EDF (Electricité de France – Energetyka Francuska) ze względu na niepozostawiającą żadnych wątpliwości strukturę właścicielską – 84,48% – państwo francuskie. Przedsiębiorstwa, nad którymi EDF posiada całkowitą kontrolę lub posiada znaczące udziały:

1. [Elektrownia Rybnik](#) – elektrownia systemowa, „moc zainstalowana zakładu stanowi około 7 % mocy elektrycznej zainstalowanej w Polsce, dlatego produkując rocznie ponad 9000 GWh energii elektrycznej może on pokryć około 8% zapotrzebowania Krajowego Systemu Elektroenergetycznego” – struktura właścicielska: EDF (46,1%), EnBW – Energie Baden – Württemberg AG (32,4% – z tym, że EDF posiadał 45,01% niniejszej do końca 2010 roku z możliwością przejęcia całkowitej kontroli nad tą firmą w 2012 roku – niemiecki land Baden-Wuerttemberg odkupił całość posiadanych przez EDF

udziałów w EnBW, czyżby Niemcy doszli do wniosku, że jest im nie po drodze z rządem francuskim? – EnBW jest trzecim największym energetycznym przedsiębiorstwem w Niemczech), Elektrociepłownie Wybrzeże (18,8% – z tym, że EDF jest właścicielem niniejszej).

2. Elektrociepłownie Wybrzeże – struktura właścicielska: EDF (99,74%).

3. Elektrociepłownia „Kraków” – struktura właścicielska: EDF (94,31%).

4. Zespół Elektrociepłowni Wrocławskich „Kogeneracja” – struktura właścicielska: Elektrociepłownia „Kraków” (17,74% – z tym, że EDF jest właścicielem niniejszej), EDF (16,67%), EnBW – Energie Baden – Württemberg AG (15,59% – opis patrz punkt pierwszy), tzw. „free float” (35,23%) oraz dwa fundusze emerytalne (ok. 15%).

5. Elektrociepłownia „Zielona Góra” – struktura właścicielska: Zespół Elektrociepłowni Wrocławskich „Kogeneracja” (98,40% – z tym, że EDF kontroluje niniejszą).

6. Toruńska Energetyka Cergia – struktura właścicielska: Elektrociepłownie Wybrzeże 95,16% – z tym, że EDF jest właścicielem niniejszej.

7. PEC Tarnobrzeg – struktura właścicielska: Elektrociepłownia „KRAKÓW” (jest inwestorem strategicznym, zgodnie z umową „prywatyzacyjną” EC Kraków powinna posiadać obecnie 16,958% udziałów uprzywilejowanych -kontrola firmy – kto jest właścicielem EC Kraków to już chyba wiadomo), Miasto Tarnobrzeg (powinno posiadać zgodnie z umową „prywatyzacyjną” – 29,206%), Nie zgłębiałem zbyt intensywnie stanu aktualnego – po prześledzeniu stron internetowych PEC Tarnobrzeg i EC Kraków można stwierdzić, że [EC Kraków zarządza PEC Tarnobrzeg](#).

Są to najważniejsze przedsiębiorstwa wchodzące w skład Grupy EDF w Polsce. Sam EDF na swojej stronie stwierdza: „Do Grupy

EDF w Polsce należą jedne z największych elektrowni i elektrociepłowni w kraju, dzięki czemu EDF ma 10-proc. udział w rynku energii elektrycznej i 20-proc. udział w rynku ciepła sieciowego w Polsce.”

GDF SUEZ

Kolejnym przedsiębiorstwem, które weźmiemy na tapetę będzie GDF Suez (GDF – Gaz de France). Kilka lat temu doszło do fuzji GDF z bankrutującym SUEZ (SUEZ – był w sumie państwowym przedsiębiorstwem belgijskim – fuzja z GDF uratowała tą firmę). Struktura właścicielska GDF Suez jest następująca: Państwo Francuskie – 36%, GBL (belgijski fundusz inwestycyjny) – 5,20%, CDC (Caisse des Dépôts et Consignations) – 2%, CNP – 1,1%. Bez dalszego wgłębiania się można powiedzieć, że pomimo fuzji z GDF Suez państwo francuskie nadal jest głównym graczem (poprzednio udziały w GDF sięgały 80%).

A oto najważniejsze przedsiębiorstwa GDF Suez w Polsce:

1. Elektrownia Połaniec – elektrownia systemowa, około 5,5% mocy zainstalowanej w naszym kraju, GDF Suez twierdzi, że jest piątym producentem prądu w Polsce (mając tylko jedną elektrownię ale za to jedną z największych).

2. Poprzez swoją spółkę córkę: SUEZ Environnement (GDF Suez – 36%, Areva – 1,4%, CDC – 2%, CNP Assurances – 1,3%), która jest właścicielem firmy SITA Polska Francuzi kontrolują gospodarkę odpadami – 20 spółek operacyjnych w tym 5 w partnerstwie z miastami (880 000 ton odpadów zagospodarowanych w tym 625 000 ton odpadów komunalnych i 255 000 ton przemysłowych), 4 zakłady produkcji paliw alternatywnych w Radomiu, Chorzowie, Tarnowie Opolskim i Lublinie (całkowita moc przerobowa ponad 230 000 ton rocznie), 4 sortownie w Szczecinie, Lublinie, Kościerzynie i Warszawie (całkowita moc przerobowa ponad 240 000 ton rocznie), 5 składowisk w Tomaszowie Mazowieckim, Rymaniu, Szprotawie, Głogowie i Gniewie.

DALKIA

Przyjrzyjmy się teraz przedsiębiorstwu Dalkia, która jak wiemy jest w trakcie zakupu SPEC w Warszawie. Właścicielami Dalkii są: EDF – 34% i Veolia Environnement – 66%. A więc co posiada Dalkia w Polsce:

1. Dalkia Łódź – są to trzy elektrociepłownie i zakład sieci ciepłej, firma ta zaspokaja 60% zapotrzebowania Łodzi na ciepło – Dalkia jest w posiadaniu 92,06% udziałów.

2. Dalkia Poznań – 99,92% udziałów. Najważniejsze spółki zależne to: Dalkia Poznań ZEC (zakład energetyki ciepłej – jest to największy wytwórca energii ciepłej dla aglomeracji poznańskiej, dostarcza 40% ogólnego zapotrzebowania miasta Poznań na ciepło. Spółki zależne od Dalkii Poznań to: Dalkia Wągrowiec – Producent i dostawca ciepła dla mieszkańców Wągrowca, Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej we Wrześni – Producent i dostawca ciepła dla mieszkańców Wrześni, – PEC Śrem), Zakład Energetyki Ciepłej „ZEC Żnin” (94,25% udziałów Dalkii), Dalkia Świebodzin (100% udziałów).

VEOLIA ENVIRONMENT

Przyszedł w końcu czas na Veolia Environment (współwłaściciela Dalkii, którą pominiemy ponieważ została opisana powyżej). Struktura właścicielska Veolii: CDC – 9,5%, Groupe Industriel Marcel Dassault – 5,9%, Groupama – 5,7%, EDF – 3,9%. Veolia w Polsce to głównie Veolia transport, Veolia Environmental Services (gospodarka odpadami), Veolia Voda.

1. Veolia Transport – zajmuje się przewozami lokalnymi i dalekobieżnymi, jest właścicielem takich oto PKS-ów Sędziszów Małopolski, Łańcut, Mielec, Sanok, Brzozów, Gorlice, Kędzierzyn-Koźle, Prudnik, Gdynia, Tczew (Zakład Komunikacji Miejskiej Tczew), Kołobrzeg, Toruń, Kętrzyn, Bielsk Podlaski.

2. Veolia Voda jest większościowym udziałowcem PWIK w Tarnowskich Górach – 68,58% oraz posiada 33% udziałów w

przedsiębiorstwie Aqua S.A. z Bielska Białej (51% udziałów nadal należy do miasta).

3. Veolia Environmental Services (w Polsce – Grupa Veolia Usługi dla Środowiska – VUdŚ) jest w posiadaniu: Altvater Piła Sp. z o.o. (60% udziałów – powstała na bazie Zakładu Oczyszczania Miasta, miasto posiada pozostałe 40% udziałów, Altvater oczyszcza też Piłę w zimie ze śniegu i utrzymuje drogi), Ekologiczne Centrum Utylizacji Sp. z o.o. (jest to składowisko odpadów komunalnych w Jaroszowie, jest bazą deponowania odpadów komunalnych dla 5 dolnośląskich gmin: Wrocławia, Żarowa, Kostomłotów, Kątów Wrocławskich, Strzegomia i Brzegu Dolnego), Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania Sp. z o.o. w Jaworznie, Zakład Gospodarki Odpadami Komunalnymi Sp. z o.o. w Balinie (udziałowcami poza Veolią są Międzygminny Związek Chrzanowa, Libiąża, Trzebini „Gospodarka Komunalna” oraz miasto Jaworzno). Veolia jest też właścicielem dawnego MPO Kielce.

FRANCE TELEKOM

Kolejną firmą, chyba najbardziej wszystkim znaną, jest Telekomunikacja Polska (raczej powinno być francuska). Struktura właścicielska: France Telecom – 49,79% i Capital Group International Inc – 5,05% (amerykański czy kanadyjski bodajże – nie sprawdzałem – fundusz inwestycyjny). Właścicielami France Telecom są: Fonds Stratégique d'Investissement – 13,50% (fundusz inwestycyjny należący do CDC) i państwo francuskie – 13,47%.

INNE FIRMY

Nie są to wszystkie inwestycje poczynione w Polsce, w ramach tzw. „prywatyzacji” przez narodowe firmy francuskie, jest tego o wiele więcej jak np. AREVA – intensywnie, wraz z EDF zresztą lobbująca za elektrowniami jądrowymi, DEXIA – bank emitujący dla naszego państwa i samorządów obligacje (przewrotnie pisze się o nim belgijski, a powinno belgijsko-francuski z większą

częścią udziałów po stronie Francji).

Jak widać po strukturze właścicielskiej większość z nich jest kontrolowana przez rząd w Paryżu (w większym lub mniejszym stopniu). Jak napisałem na początku sam osobiście nie mam nic przeciwko inwestycjom tych przedsiębiorstw w naszym kraju, „boli” mnie tylko to, że nikt u nas nie tworzy podobnych przedsiębiorstw i nie wspiera ich w ekspansji. Jesteśmy wykupywani przez zachodnie (i nie tylko) korporacje, stajemy się zwyczajnie tania siłą roboczą lub dojną krową dzięki której w ramach dywidendy (i nie tylko) odpływa z naszego kraju znaczna ilość pieniędzy, która mogłaby być przeznaczona na inwestycje, rozwój czy badania i opracowanie rodzimych technologii.

Każdy niech sobie sam wyciągnie wnioski z tego krótkiego zestawienia. Na koniec podam jeszcze kilka ciekawostek. Czy wiecie, że „niemiecki” kurier DPD jest własnością państwowej poczty francuskiej La Poste? Zresztą nie jest to jakiś wyjątek, DHL – to niemiecka państwowa poczta, GLS – to państwowa poczta brytyjska, DB Shenker – to niemieckie państwowe koleje. Ciekawe czy tzw. „wolnościowcy” czujący taką odrazę do wszystkiego co państwowe mają jakieś opory przed korzystaniem z usług wyżej wymienionych przedsiębiorstw – jeśli mają to polecam UPS jest naprawdę prywatny.

Czy zauważyli Państwo, że praktycznie w każdej firmie francuskiej jako jeden z udziałowców pojawia się CDC. Jest to PAŃSTWOWY francuski fundusz można by powiedzieć inwestycyjny kontrolowany przez parlament. Tak jakby odpowiednik naszego BGK (u jednych są to banki u innych fundusze). Działa on nieprzerwanie od około 130 lat, a jego głównym zadaniem są długoterminowe inwestycje w różne przedsiębiorstwa (głównie francuskie). Pieniądze uzyskane w dużej mierze z dywidend (choć nie tylko) służą ogólnie ujmując rozwojowi Francji, francuskich przedsiębiorstw, lub na przykład udzielania kredytów hipotecznych (właściwie ulgi w odsetkach – taka rodzina na swoim) – nie trzeba wtedy pieniędzy z budżetu

Państwa wykładać, ale to już jest temat na osobny artykuł.

Autor: bip79bip79

Źródło: [Nowy Ekran](#)